

na kte - rém Syn je - - jí pňel. Je - jí du - ši v hoř - kém lká - ní

sklí - če - nou, bez smi - lo - vá - ní do hlu - bin meč o - te - vřel.

2. Ó jak smutná, zkormoucená byla ona svatá žena, Matka Požehnaného! Jak se chvěla, jak trpěla zbožná Matka, když viděla muka Syna milého!

3. Kdo z nás by se za pláč styděl, kdyby Matku Páně viděl v těžkém hoři nevinném! Kdo by zůstal bez bolesti, svatou Matku vida nésti muka kříže se Synem!

4. Pro nepravost hříšných bratří trpí Ježíš. Na něj patří, jak ho člověk bičoval; na drahého hledí Syna, jak opuštěn, v mukách hyna, ducha Otcí odevzdal.

5. Nuže, Matko, lásky zdroji, dej, ať bol mě s tebou spojí, ať jej s tebou prožívám; dej, ať láskou vzplanout mohu k trpícímu Kristu Bohu, ať se jemu podobám!

6. Svatá Matko, vroucně prosím, dej, ať v hloubí srdce nosím živé stopy svatých ran, na bolestech Syna tvého, pro mé hříchy zmučeného, ať i mně je podíl dán!

7. Dej, ať ráda duše strádá, s Kristem snášet muka žádá, denně, pokud budu žít; vedle kříže s tebou státi, spolu s tebou věrně lkáti, Syna tvého usmířiti!

8. Panno panen, jasná Paní, dej mi vé svém slitování druhem tvého žalu být; v každé době blízky tobě, ať smrt Páně nesu v sobě, z jeho ran ať umím žít.

9. Ať mě každý bol s ním sblíží, ať mám lásku k jeho kříži, svatou krví opojen! Abych nebyl vydán ohni, přimluvami Pána pohni, chraň mě, Panno, v soudný den!

10. Až se budu odtud bráti, Kriste, rač mi s Matkou dáti v nebi palmu vítězství; a když toto tělo skoná, dej, ať duše bezúhonná v rajske slávě tvé se skví!

T: podle postní liturgie
N~: Blahoslav 1852
D: L. Holain 1883 (~1939)

M₁ 315

Sva - tý Bo - že, sva - tý si - lný, sva - tý Ne - smr - tel - ný,

jenž jsi tr - pěl pro nás hří - šné, smi - luj se nad ná - mi!